

Ο Ζανό γράφει...

Με (εκ)παιδεύουν, παππού...

Αγαπημένε μου παππού,

Σήμερα θα ήθελα να σου γράψω για την αχαριστία, ή μάλλον να επανέλθω σ' εκείνο από τα χειρότερα (αν όχι το χειρότερο) ελαττώματα της ανθρώπινης φύσης το τόσο απεχθές αλλά και παράλληλα τόσο γνώριμο στην ελληνική κοινωνία. Η αχαριστία από μόνη της αποδεικνύει τον δόλιο χαρακτήρα, την απουσία της αίσθησης του δικαίου, την κυνική προσωπικότητα, την κάκιστη νοοτροπία και το απάνθρωπο πρόσωπο ενός ατόμου.

Αν κάθε αχάριστος άνθρωπος αποτελεί αρνητικό φορτίο για την κοινωνία μας, τότε ο αχάριστος εκπαιδευτικός είναι πραγματική μάστιγα, αφού αυτός είναι που αντί να μπολιάσει τις παιδικές ψυχές με τις αναγκαίες αρετές, τις δηλητηριάζει αναπαράγοντας το χειρότερο πρότυπο για τους μικρούς μαθητές. Το σαθρό σύστημα επιλογής των εκπαιδευτικών που ταλανίζει μια ολόκληρη χώρα είναι πλήρως αποτυχημένο γιατί εξετάζει μόνο τα τυπικά προσόντα αυτών που βρίσκονται πίσω από την έδρα, ενώ αδιαφορεί εντελώς για τα ουσιαστικά: το λειτούργημα του εκπαιδευτικού, παππού, είναι βεβαίως θλιβερό να αφήνεται στα χέρια ανίκανων, αλλά πραγματικά επικίνδυνο όταν παραδίνεται σε ανθρώπους με μαύρη ψυχή. Συνεπώς, κακώς αναρωτιόμαστε έπειτα γιατί ορισμένα παιδιά που, στερούμενα οικογενειακής αγωγής, με μόνα εφόδια τις διδαχές των δασκάλων τους εξελίσσονται σε προβληματικές προσωπικότητες και αδυνατούν να ενταχθούν ομαλά στην κοινωνία μας.

Δυστυχώς, παππού, στην πόλη μας δεν είναι αμελητέα τα παραδείγματα εκπαιδευτικών που εμφορούνται από αδικαιολόγητη εμπάθεια απέναντι στους συνανθρώπους τους αλλά και διαστρεβλωμένη αντίληψη του σημαντικού ρόλου τους. Πρόσφατα ο εγγονός σου βρέθηκε με τη θεσμική του ιδιότητα

σε ένα σχολείο. Ολοκαίνουργιο, πραγματικό στολίδι για μια πόλη που δεν έχει την πολυτέλεια να διαθέτει πολλά σαν και αυτό. Το σχολείο αντιμετωπίζει ορισμένα προβλήματα, για τα οποία ο δήμος δεν είναι υπεύθυνος. Άλλοι είναι οι φορείς που αδιαφόρησαν, δεν πρόβλεψαν, δεν ανταποκρίθηκαν στον ρόλο τους. Όμως, παππού, εσύ με γνωρίζεις καλύτερα από τον καθένα. Δεν επικαλούμαι δικαιολογίες, δεν κάθομαι με σταυρωμένα χέρια, δε μεταθέτω ευθύνες. Με δυο λόγια: ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΑ!!!! Και βρήκα τη λύση σε ένα φαινομενικά δυσεπίλυτο πρόβλημα. Με εύστοχες ενέργειες, με κοπιαστική προσπάθεια, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, με προσωπικό αγώνα. Δε ζήτησα απολύτως τίποτα. Ούτε ένα τυπικό ευχαριστώ. Αλλά δεν υπολόγισα τις... οργισμένες (!) αντιδράσεις. Απέναντι σ'

ένα ασυγχώρητο λάθος που ομολογώ πως δεν είχα προβλέψει: το γεγονός ότι προέρχομαι από συγκεκριμένο πολιτικό χώρο. Αδιάφορο για κάθε λογικό άνθρωπο. Αλλά στην πόλη μας, παππού, δεν υπάρχει πια λογική. Δολοφονήθηκε τη μέρα που επικράτησε η κομματική τύφλωση, η αυστηρή ιδεολογική προσήλωση, η το κομματικό μένος, η ρεβανσιστική νοοτροπία, το άσβεστο μίσος για τον αντίπαλο. Ανάγωγοι, άξεστοι, αναξιοπρεπείς, αγενείς και φανατισμένα κομματόσκυλα βρήκαν τον πιο εύκολο στόχο στο πρόσωπο του ευγενικού, ευαίσθητου, πολιτισμένου, ευπρεπή, καλόβολου και μετριοπαθούς εγγονού σου, ο οποίος ανυστερόβουλα επιχείρησε απλώς να βοηθήσει. Αναρωτιέμαι, παππού, αν αυτοί οι κομματικά

τυφλωμένοι εκπαιδευτικοί αναγκαστούν να νοσηλευτούν σε ράντζο νοσοκομείου μεθαύριο, θα βρίζουν τον αντιδήμαρχο Παιδείας; Δυστυχώς, δεν μπορώ να το αποκλείσω...Εδώ χλευάζεσαι, απαξιώνεσαι, σε ειρωνεύονται και σε παραδίδουν έτσι ευάλωτο με εκδικητική μανία στην κοινωνία για να σε κατασπαράξει επειδή... τόλμησες να τους εξυπηρετήσεις!!!

Ποιος νοσηρός εγκέφαλος πότισε με τόση εμπάθεια αυτούς που για κακή μας τύχη εμπιστευθήκαμε για να μάθουν γράμματα τα παιδιά μας; Ποιος επέτρεψε σ' αυτούς τους κομματικούς εγκάθετους να ασκούν λειτούργημα στον ευαίσθητο τομέα της παιδείας; Μπροστά τους οι φανατικοί οπαδοί των ομάδων μοιάζουν διαλλακτικοί και ευπρεπείς ομιλητές σε πολιτισμένη συζήτηση!!! Κύριε Πρωθυπουργέ, μετριοπαθή Γιώργο Παπανδρέου, θέλεις να αλλάξεις πραγματικά αυτόν τον τόπο; Ξεκίνησε απαλλάσσοντας τους μαθητές από τους εκπαιδευτικούς-κομματόσκυλα. Από όποια παράταξη κι αν προέρχονται, θα σε ευγνωμονούν όλοι οι υγιείς σκεπτόμενοι Έλληνες. Και ο παππούς μου, που ποτέ δε διαχώρισε τους συμπατριώτες μου σε δεξιούς και αριστερούς. Παρά μόνο σε καλοσυνάτους και κακόβουλους.

Σίγουρος πως (δεν) θα μου απαντήσεις,
Ο εγγονός σου Ζανό